

Cusanusszal vagy a gnoszticizmus-sal, soha nem tudtam egyetérteni. Felületes, hamis analógiának és aszszociációnak, ebből következően spekulációnak tartom. Az állítás tényét, történelmi vagy akár karakteriális folytonosságát Eric Voegelinnek sem sikerült meggyőzően bizonyítania. Mivel Molnár még Voegelin nézeteire is rátett egy lapattal, még kevésbé igazolhatta, hogy az individualizmus vagy a modern kollektívizmus formái filozófiai közvetítéssel gnosztikus és misztikus eredetűek. Az *Utópia (Örök eretnesség)*, *A filozófusok istene*, *A pogány kísértés* és *A Bennünk lakik-e az Isten?* vallásfilozófiailag is erősen vitatható könyvek, gondolatilag labilisak. Nem így a szentségről, a hagyományos autoritásról és a modern világ kritikájáról írt zseniális többség. Vallási-bölcseleti kérdésekben Molnár Tamás szerintem megalkudott, ha nem is teljesen (hiszen nézőpontja „zsinatelőtti”), de a könnyebb utat választotta, a neotomizmus biztonságát és gyakori laposságát. Pánczél Hegedűs János megértőbb, ezt is megpróbálja tárgyilagosan elemezni és értelmezni, a Professzor jobboldali nonkonformizmusán belül elhelyezni.

Úgy látszik, a szerző kívül, sőt felette áll a Molnárral kapcsolatos különböző hazai kompetencia-vitáknak és letéteményesi küzdelmeknek. Kijavította az első kiadás (2019) kínos hibáit és szép küllemben adta ki könyvét, amely sokrétű intellektuális kalandozásokat tartalmaz. (az)

Répási Zsolt (rendezte és operatőr): Magyar huszárok. Élő legendák. 2022, Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Szövetség. Tíz filmportré. Magyar Huszár Online Almanach, YouTube

Láttam már néhány huszársággal kapcsolatos kisfilmet, például a „Hungarikumok nyomában” *Magyar huszár* című részét (rend. Bárány Krisztián) a szerény, de annál nagyszerűbb Reviczky Gáborral. A látványelemek ellenére egyik sem hozta azonban olyan testközelbe a témát, mint ez az átlagosan tízperces részekből álló portrészorozat. Képileg nagyszerű az alanyok arcának közelsége, a hátterek és díszletek, zseniális a huszárok kiválasztása és megnyilatkozásaik szerkesztése. Természetesen hagyományörző huszárokról van szó (Bolla János, Bolla Kálmán, Capári Róbert, Ézsaiás Vencel, Ferenczi János, Fülöp Tibor, Gyórfy Villám András, Kertész Zsolt, Somogyi Győző, Székely Tibor), ám karakterük, törekvéseik és életük hitelesen hozzájárul a huszár történelmi eszménye és népszerűsége továbbéléséhez.

A huszár többek számára 1848/49-cel fonódik össze, ami több okból nem állja meg a helyét. A 15. századtól ismerünk huszárokat. A szabadság mellett az etika, a hazafiság mellett a királyhűség, a könnyűlovasság mellett a nagyobb kooperációra képes hadi bölcsesség is jellemző volt rájuk.

A huszár hagyományörzés legmélyebb értelemben, a formák ápolásán túl, ezen ellentétesnek ható sajátosságok egyidejű továbbadását és folytonosságát biztosítja.

Egy átlagos mai magyar bölcsész vagy technokrata értelmiségi számára idegen a katonai hagyományörzés minden formája, múltidézésnek tekinti negatív értelemben. Nem tudja értékelni az ízes vagy a szigorú beszédet, amik e portrészorozat egy-egy szereplőjénél tapasztalunk. Jobb lenne, ha megszoknák végre: ezek is hozzátartozhatnak az értelmiségi létehez, annak hősies, etikus és férfias formájához. (az)

Duo gladii. Két kard. A szellemi ellenállás lapja. 2. évf. 5. sz. Székesfehérvár–Gúttamási, 2022. augusztus–szeptember, Azonosság-tudat Alapítvány – Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom. 90 oldal

Régóta szerettünk volna írni e folyóiratról, mivel az ajánlott lapszám immár a tizenhetedik. 2020 legvégétől havonta, 2021 végétől pedig kéthavonta jelenik meg Kolonits László főszerkesztésében. A kurrens magyar lapkiadás különleges periodikájáról van szó, nem kapható újságárusoknál, csupán a folyóirat honlapjáról (duogladii.hu) rendelhető, de jogszerűen publikálják. Büszkéek vagyunk rá, hogy továbbviszi az *Északi Korona* vonalát. Keményebb hangnemet

üt meg, mint a *Magyar Hüperión*, ám lényeges, hogy az „arcél” kevéssé megy az intellektuális–spirituális tartalom rovására. Sokak számára fontos gondolatokat, meglátásokat, nézőpontokat és információkat közöl. Történelmi, hadtörténeti, hagyományörző és vallási témái is korszerű megközelítésben, köntösben, igényes kivitelben jelennek meg. Utóbbinál fontosabb, hogy a folyóirat írásai – a lap címének megfelelően – *egyszerre* igenlik a konkrét politikai–társadalmi cselekvést *valamint* az intellektuális–spirituális megismerést, a tettet és a tudást, az aktivitást és a szemlélődést, a cselekvést és az elmélyedést, a világi hatalmat és a szellemi tekintélyt, az anyagi és a lelki kardot. Ezen „ellentétpárok” első tagjainak alkalmi hangsúlya miatt írhatta a *Magyar Nemzet* (2021. március 30.), hogy „néhol (...) áthatja a kiadványt egyfajta belterjesség”, viszont a Hatvannégy

Vármegye Ifjúsági Mozgalom mai politikai és társadalmi akciói nélkül a *Duo gladii* nem lenne hiteles. Természetesen nem lehet szó a cselekvésre elméleti igazolásokat kereső hozzáállásról, vagyis arról, hogy az akciók nem alapelvekből fakadnak, hogy eltérnek azoktól, hogy nem a tudáson, szemlélődésen, elmélyedésen alapulnak. A „Körlevelek”, „Közlemény” és a „Vármegyés krónika” rovatok azonban nem mondanak ellent a folyóirat lényegi, szellemi közléseinek, hanem hozzátesznek azokhoz, amennyiben a „két kard” elméletének mai alkalmazhatóságát – ha partikuláris tekintetben is – az olvasó meglátja belőlük. Mint a *Magyar Nemzet* szerzője is írta, „ez összességében nem von le az értékéből.”

Ami a most ajánlott lapszámot illeti, kicsit, de nem teljesen elmozdult az időbeli, egyszersmind politikai aktualitások felé, kezdve azzal, hogy

Dária Duginának (1992–2022), Alekszandr Dugin meggyilkolt leányának ajánlják. Ám még itt is intelligens, örök aktualitások felé vezetéről van szó, amilyen a mártírság, az eszkatológia vagy – kisebb részt – Heidegger *das Ereignis* (esemény) fogalma. Nem számíthatunk arra, hogy megtudjuk, milyen különbségek vannak a „végidők” eszkatológiája és a megváltás között, de Dária Platonova halála, az orosz–ukrán háború és más időbeli aktualitások is értelmes és mély összefüggésekbe, megközelítésbe kerülnek. Kiemelkedő tanulmány Youssef Hindí írása (1. rész), valamint a folyóirat kiadóinak bátor harca a világ-méretű, brutális LMBTQ-lobbyval, amely számos sötét meglepetést tartogat még számunkra az előttünk álló évtizedekben, legalábbis földi, világi, nem megváltott létezésünk tekintetében. (br)